

Δ.Α.Φ. - ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ (όπως ακριβώς έχουν καταγραφεί από εκπαιδευτικούς Παράλληλης Στήριξης – Συνεκπαίδευσης και Τμημάτων Ένταξης.

Έχει μεγάλες δυσκολίες με τις ανταγωνιστικές δραστηριότητες. Δεν δέχεται να χάνει και ξεσπά σε εκρήξεις θυμού και απογοήτευσης, ενώ συχνά αρνείται και να δεχθεί κάθε είδος βοήθειας.

Δεν ήθελε να τον διορθώσω σε ο,τιδήποτε κάνει λάθος , με αποτέλεσμα να αντιδρά έντονα (κυρίως λεκτικά).

Όταν κουράζεται διασπάται η προσοχή του, αρνείται να συνεργαστεί, σηκώνεται από τη θέση του και βγάζει κραυγές.

Η αλλαγή της καθημερινής του ρουτίνας τον αποσυντονίζει.

Δυσκολεύεται να ακολουθεί κανόνες μέσα στην τάξη (π.χ. να κάθεται στο θρανίο του, να βγαίνει από την τάξη όταν χτυπάει το κουδούνι, να επικοινωνεί με τους συμμαθητές και τη δασκάλα της τάξης).

Παρουσιάζει εμμονή με συγκεκριμένα θέματα, όπως είναι ο καιρός (Τι καιρό θα κάνει; Πώς θα ντυθούμε για να μην κρυώσουμε;). Το ίδιο θέμα συζητά και με τους εκπαιδευτικούς την ώρα του διαλείμματος.

Στα διαλείμματα συνηθίζει να μπαίνει στο γραφείο των διδασκόντων με ασήμαντες αφορμές χωρίς να χτυπάει την πόρτα.

Ανεβοκατεβαίνει τα σκαλιά του σχολείου ενώ παράλληλα μιλάει με αποτέλεσμα να παραπατάει. Εκφράζει τη χαρά της κάνοντας μία συγκεκριμένη έκφραση του προσώπου.

Συνεχίζει να σηκώνεται από τη θέση της χωρίς να πάρει άδεια. Αποζητά συνεχώς ανατροφοδότηση και ενίσχυση για την καθημερινή γραφή της ορθογραφίας. Ρωτάει αν καθετί που γράφει είναι σωστό πριν ολοκληρώσει μία δραστηριότητα.

Αρνείται να μπει στην τάξη.

Όταν χτυπά το κουδούνι εγκαταλείπει κάθε δραστηριότητα και βιάζεται να βγει πρώτος, χωρίς να περιμένει την άδεια από τη δασκάλα της τάξης.

Δε θέλει να του γίνεται κριτική.

Ζητούσε επίμονα να πάρει ένα παιχνίδι από έναν συμμαθητή του που του κίνησε το ενδιαφέρον. Όταν ο συμμαθητής του αρνήθηκε να του το δώσει, εκείνος επιχείρησε αρκετές φορές να του το αρπάξει από τα χέρια. Έπειτα θύμωσε και φώναξε ότι θα του το κλέψει!

Σύντομα παραπονέθηκε πως κουράστηκε. Εκδήλωσε μια πολύ έντονη κρίση θυμού. Έτρεμε, φώναζε, χτυπούσε με τα χέρια του το θρανίο και έκλαιγε.

Όταν του γινόταν μια ερώτηση για τα νέα του, έδινε πάντα την ίδια απάντηση («-Τι έκανες χθες; -Έπαιξα με τα rabbits»).

Η δασκάλα, στη γλώσσα, τους έβαλε έκθεση και τους εξήγησε αναλυτικά την πορεία σκέψης που θα ακολουθήσουν καθώς και τη δομή. Ο Γιάννης είχε άρνηση, δεν ήθελε και φώναζε «Όχι! Δε γράφω».

Τον απέκλεισαν από την ομάδα και εκείνος λυπήθηκε πολύ. Δεν αναγνώρισε τα λάθη του. Πίστεψε ότι τον αδικούν. Άρχισε να βρίζει, να χτυπάει και να κλωτσάει.

Έχασε σε παιχνίδι της γυμναστικής. Αρνιόταν να βγει από το παιχνίδι και συνέχισε να παίζει λέγοντας πως δε χάνει ποτέ.

Έχασε η ομάδα του σε αγώνα ποδοσφαίρου. Άρχισε να σπρώχνει και να χτυπάει όποιον έβλεπε μπροστά του. Στην προσπάθεια να του θέσουμε όρια αντέδρασε ξαπλώνοντας στη μέση του αυλής. Αρνιόταν να σηκωθεί.

Χτύπησε ένα παιδί επειδή μπήκε 1^{ος} στη σειρά.

Την ώρα του μαθήματος επιτέθηκε σε μία συμμαθήτριά του επειδή δεν έδωσε φωτοτυπία πρώτα σε αυτόν.